

บทที่ 1

บทนำ

1. ชื่อเรื่อง

แนวทางการจัดการศึกษาต่อเนื่องในสถาบันอุดมศึกษา

(Guideline for Organizing Continuing Education in Higher Education Institution)

2. ความสำคัญและที่มาของปัญหาการวิจัย

สถาบันอุดมศึกษามีพันธะและบทบาทหน้าที่ในการเป็นแหล่งวิชาการและแหล่งเรียนรู้ที่สำคัญ โดยเฉพาะในสถานการณ์โลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างซับซ้อนและรวดเร็วเช่นในปัจจุบัน สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องสนับสนุนโอกาสทางการศึกษาและการเรียนรู้ของคนในสังคมมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในการจัดการศึกษาต่อเนื่อง โดยปกติแล้ว สถาบันอุดมศึกษามีการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการศึกษาต่อเนื่องใน 2 ลักษณะ ได้แก่ 1) การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นหลักสูตรปริญญาตรี หรือก่อนบัณฑิตศึกษา (Undergraduate) และปริญญาโท ปริญญาเอก หรือบัณฑิตศึกษา (Graduate) ที่ให้ปริญญาบัตรตามหลักสูตรเมื่อสำเร็จการศึกษา โดยมีการรับบุคคลเข้าศึกษาได้ทั้งแบบจำกัดจำนวนและไม่จำกัดจำนวน โดยเฉพาะในหลักสูตรปริญญาตรีนั้น ประเทศไทยมีสถาบันอุดมศึกษาขนาดใหญ่ที่เปิดรับนักศึกษาไม่จำกัดจำนวน ได้แก่ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ซึ่งจัดการศึกษาทางไกล และมหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยเปิดและ 2) การจัดการศึกษานอกหลักสูตรปริญญา ซึ่งมักจัดเป็นโครงการหรือหลักสูตรพิเศษที่เปิดโอกาสให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าร่วมได้

กล่าวได้ว่า การจัดการศึกษาต่อเนื่องเป็นงานหลักของสถาบันอุดมศึกษา ทั้งนี้ สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องเปิดกว้างในการจัดบริการให้บุคคลกลุ่มต่างๆ ในสังคมและชุมชนที่สถาบันตั้งอยู่ สามารถเข้ามาเรียนรู้ในระบบที่เปิดกว้างและยืดหยุ่นมากขึ้น อันเป็นการส่งเสริมแนวคิดการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต และเป็นการใช้ประโยชน์มากขึ้นจากทรัพยากรที่สถาบันอุดมศึกษามีอยู่ในการพัฒนาคุณภาพคนสู่การพัฒนาสังคม การศึกษาต่อเนื่องเป็นการเรียนรู้เพื่อการดำรงอยู่ และเพื่อการพัฒนาในสถานการณ์ที่โลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การเรียนในช่วงชีวิตเพียงที่อยู่ในโรงเรียนไม่อาจพอเพียงต่อสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้จึงต้องฝังอยู่ในตัวของมนุษย์ตลอดเวลาเพื่อการปรับเปลี่ยนตามสภาพแวดล้อมที่ทันต่อสังคมโลก

การศึกษาระดับอุดมศึกษาที่สถานศึกษาจัดขึ้นเป็นการเรียนในสองระบบใหญ่ คือการเรียนในระบบตามมหาวิทยาลัยที่เปิดการเรียนการสอนทั้งภาครัฐ และเอกชน หรือการเรียนนอกระบบตามมหาวิทยาลัยที่เปิดการเรียนการสอนของภาครัฐ เช่น มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช มหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นต้น ทั้งสองระบบยึดเกณฑ์มาตรฐานที่คล้ายกันในด้านของหลักสูตร การวัด และประเมินการเรียนรู้ แต่มหาวิทยาลัยเปิดอาจมีความยืดหยุ่นด้านอายุของผู้เรียน และวิธีการเรียนมากกว่ามหาวิทยาลัยปิด ทั้งสองระบบยังมีการจัดการสอนที่แยกจากกัน ซึ่งมหาวิทยาลัยที่มีการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยที่มีความพร้อม หากมีการเปิดโอกาสให้ผู้ที่ไม่มีโอกาสเข้าศึกษาต่อ หรือผู้เรียนที่มีวัยพ้นจากระดับปริญญาตรีได้เข้าศึกษาต่อตามความปรารถนาของ

แต่ละบุคคลร่วมกับการเรียนรู้ จะก่อประโยชน์ในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่เพื่อพัฒนาคุณภาพคนสู่การพัฒนาสังคม

สังคมปัจจุบันมีความเป็นพลวัตในการเปลี่ยนแปลงของโลกที่มีอัตราเร่งเพิ่มขึ้นตลอดเวลา ทำให้ผู้คนจำเป็นต้องมีการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อความพร้อมในการปรับตัวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น มิใช่เพียงการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษาเท่านั้น ดังมีผู้กล่าวว่า “การศึกษาตลอดชีวิต เป็นการศึกษาทั้งหมดของชีวิตมนุษย์ จากเกิดจนตาย มุ่งพัฒนามนุษย์ให้ปรับตัวเข้ากับ ความเปลี่ยนแปลงในโลกปัจจุบันและพัฒนาต่อเนื่อง ไปให้เต็มศักยภาพของบุคคลแต่ละคน เป็นการศึกษาที่เกิดจากแรงจูงใจที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง จากแหล่งการเรียนรู้ทั้งในระบบ นอกกระบบและไม่เป็นทางการ” (สุนทร สุนันท์ชัย) นานาประเทศที่ต้องแข่งขันในสังคมฐานความรู้ (Knowledge-based Society) จึงจำเป็นต้องมียุทธศาสตร์ในการจัดการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่เหมาะสมให้แก่ประชาชนของตน สถาบันการศึกษาซึ่งเป็นองค์กรที่มีบทบาทภารกิจในการจัดการเรียนรู้และเตรียมประชาชนของแต่ละประเทศ ควรคำนึงถึงการเรียนรู้มิใช่มุ่งแต่จะผลิตบุคคลที่มีแต่ทักษะเฉพาะด้านแต่อย่างใด แต่ต้องพัฒนาให้คนรู้จักการตัดสินใจ มีทักษะในการแก้ปัญหา (to develop learners’ decision-making and problem-solving skills) และสอนให้คนรู้จักเรียนรู้ด้วยตนเอง (teaching them how to learn on their own) ระบบการศึกษาจึงต้องเน้นย้ำความสำคัญของการศึกษาตลอดชีวิต เพื่อสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ของประเทศ

การศึกษาตลอดชีวิตในต่างประเทศเริ่มในทศวรรษที่ 19 เป็นลักษณะของการศึกษาผู้ใหญ่ นอกจากการจัดเพียงผู้ที่อยู่ในวัยเรียนเท่านั้น ประมาณปี ค.ศ. 1960 ยูเนสโกริเริ่มแนวคิดการจัดการศึกษาตลอดชีวิตมีการประชุม รวบรวมข้อมูล แนวคิด จัดเอกสารองค์ความรู้ซึ่งเป็นการนำร่องสู่ประเทศต่างๆทั่วโลก ช่วงปลายศต.ที่ 19 ต่อศต.ที่ 20 แต่ละประเทศเห็นความสำคัญของการศึกษาตลอดชีวิตมากขึ้น ด้วยการศึกษเป็นเครื่องมือสำคัญของการขับเคลื่อนความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ต่อการเปลี่ยนแปลงทั้งทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และสิ่งแวดล้อม

การศึกษาตลอดชีวิตในประเทศที่มีการดำเนินงานมาตั้งแต่รับแนวคิดจากองค์การสหประชาชาติ เช่น สหราชอาณาจักร สหรัฐอเมริกา แคนาดา ออสเตรเลีย หรือในภูมิภาคเอเชีย เช่น ญี่ปุ่น เกาหลีพบว่าการกระจายอำนาจการจัดการศึกษาจากส่วนกลางไปสู่มลรัฐ หรือจังหวัด ที่มีองค์กรรับผิดชอบ และแหล่งเรียนรู้หลากหลายเช่นประเทศญี่ปุ่นกำหนดให้มีกรมการศึกษาตลอดชีวิตที่สังกัดในกระทรวงศึกษาวิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรม และมีสภาการศึกษาตลอดชีวิตรับผิดชอบในระดับชาติ จังหวัด และชุมชน การเริ่มดำเนินงานในหลายประเทศเริ่มจากผู้มีบทบาทหลักกำหนด วิสัยทัศน์ นโยบาย หลักการ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการศึกษาตลอดชีวิตที่ชัดเจน แล้วจึงเผยแพร่ให้องค์กร หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในบางประเทศเช่น สหราชอาณาจักร และสหรัฐอเมริกามีการส่งเสริมการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ และเมืองแห่งการเรียนรู้ ส่วนการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาตลอดชีวิตพบว่าประเทศต่างๆตระหนักในความสำคัญว่าสื่อเทคโนโลยีเป็นกุญแจสำคัญของการสร้างโอกาส ความเท่าเทียมของการศึกษาทุกเวลา ทุกสถานที่ ส่วนด้านกระบวนการถ่ายทอดความรู้ก็มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นหลัก ให้คิด วิเคราะห์ ฝึกปฏิบัติ และแสวงหาความรู้ส่วนการวัดผลประเมินผลเน้นการประเมินตามสภาพจริง เพื่อการพัฒนา อีกทั้งยังเห็นความสำคัญการถ่ายโอนการ

เรียนรู้แต่ละรูปแบบได้ ยิ่งเรื่องของการแนะแนวถือเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องให้คำปรึกษาเพราะกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้สูงอายุ หรือผู้ที่ห่างจากระบบการศึกษาไปนานจึงต้องสร้างแรงจูงใจ อนึ่งทุกประเทศมิได้ตระหนักว่าครู อาจารย์สำคัญเท่านั้นยังมีพ่อแม่ ชุมชน สถานประกอบการ พิพิธภัณฑสถาน และองค์ประกอบอื่นอีกมากมายที่ต้องให้ความสำคัญต่อการจัดการศึกษาตลอดชีวิต (www.onec.go.th/onec_web/page.php?mod=Book&file=view. ค้นเมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2558)

สถาบันอุดมศึกษา เป็นสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนเพื่อมุ่งเน้นให้บัณฑิตที่จบการศึกษาเข้าสู่ตลาดแรงงาน ซึ่งต้องการคนที่มีความรู้และทักษะในการแก้ปัญหาสูง การจัดการเรียนรู้ด้านการศึกษาดูชีวิตเพื่อส่งเสริมคนไทยให้มีความรู้เกี่ยวกับการศึกษาดูชีวิตและสามารถจัดการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ (Learning Society) จึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศเช่นกัน

การศึกษาของไทยทั้ง 3 ระบบคือการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย หรือการใช้ชื่อที่ต่างกัน แต่มีความหมายที่เกี่ยวข้องกันทั้งการศึกษาดูชีวิต การศึกษาต่อเนื่อง และการศึกษานอกระบบยังมีข้อจำกัดในประเด็นหลักได้แก่ 1) โอกาสทางการศึกษา ยังไม่ทั่วถึง 2) การศึกษายังไม่เอื้อต่อคนกลุ่มน้อย 3) เนื้อหาหลักสูตรไม่เอื้อให้นำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน 4) การเรียนการสอนมุ่งครูถ่ายทอดความรู้มากกว่าผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง 4) การศึกษา ยังเป็นระบบที่ไม่จบในตัวเอง 5) การศึกษานอกระบบยังมีข้อจำกัดเชิงปริมาณ และคุณภาพ 6) การศึกษาทั้ง 3 รูปแบบยังไม่สัมพันธ์กัน 7) ผู้จัดการศึกษา และประชาชนขาดความรู้ ความเข้าใจ และการมีส่วนร่วมการศึกษาดูชีวิต

ภาควิชาการศึกษาดูชีวิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เดิมเป็นหน่วยงานที่จัดการเรียนการสอนหลักสูตรปริญญาโท สาขาวิชาการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษาต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2517 และปรับเปลี่ยนมาจัดการเรียนการสอนหลักสูตรปริญญาโทและปริญญาเอก สาขาการศึกษาดูชีวิตและการพัฒนามนุษย์ และหลักสูตรปริญญาตรี สาขาการศึกษาดูชีวิต ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 และมีการปรับปรุงหลักสูตรในปี พ.ศ. 2556 จนถึงปัจจุบัน ภาควิชาตระหนักถึงความสำคัญของบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาต่อการจัดการศึกษาต่อเนื่องสำหรับบุคคลวัยผู้ใหญ่ โดยเฉพาะผู้ที่อยู่นอกระบบการศึกษา จึงจัดทำชุดโครงการวิจัยการจัดการศึกษาต่อเนื่องของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยและต่างประเทศ เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับแสวงหาแนวทางที่เหมาะสม ในการพิจารณาจัดการศึกษาต่อเนื่องแก่บุคคลวัยผู้ใหญ่ที่อยู่นอกระบบการศึกษาต่อไปในอนาคต โดยเฉพาะของภาควิชา หรืออาจรวมถึงคณะศึกษาศาสตร์ หรือมหาวิทยาลัยศิลปากรด้วย โดยมีคำถามการวิจัย 3 ประการ คือ

คำถามที่ 1 การจัดการศึกษาต่อเนื่องของสถาบันอุดมศึกษาในและต่างประเทศเป็นอย่างไร?

คำถามที่ 2 การจัดการศึกษาต่อเนื่องของสถาบันอุดมศึกษาไทยในปัจจุบันมีสภาพการณ์เป็นเช่นใด? และบุคคลวัยผู้ใหญ่ที่อยู่นอกระบบการศึกษามีความต้องการในการศึกษาต่อเนื่องหรือไม่? อย่างไร?

คำถามที่ 3 แนวทางที่เหมาะสมสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในการจัดการศึกษาต่อเนื่องนั้นเป็นอย่างไร?

3. วัตถุประสงค์การวิจัย

- 3.1 เพื่อสังเคราะห์รูปแบบในการจัดการศึกษาต่อเนื่องของสถาบันอุดมศึกษา
- 3.2 เพื่อสำรวจสภาพและความต้องการในการศึกษาต่อเนื่องของบุคคลวัยผู้ใหญ่ที่อยู่นอกระบบการศึกษา
- 3.3 เพื่อเสนอแนวทางที่เหมาะสมในการจัดการศึกษาต่อเนื่องสำหรับสถาบันอุดมศึกษา

4. ขอบเขตการวิจัย

4.1 เนื้อหา ประกอบด้วยการจัดการศึกษาผู้ใหญ่ และการศึกษาต่อเนื่องของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยและต่างประเทศ

4.2 กลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์ บุคลากรทางการศึกษา ผู้เชี่ยวชาญ และผู้เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาแบบต่อเนื่องของสถาบันอุดมศึกษา ที่ได้มาจากการคัดเลือกโดยเฉพาะเจาะจงตามเกณฑ์คุณสมบัติเป็นผู้รู้ (Known group)

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ บุคคลวัยผู้ใหญ่ ในเครือข่ายการศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย ทั่วประเทศ โดยสุ่มตัวอย่างแบบง่ายตามภูมิภาคและกลุ่มอาชีพ แบ่งเป็น 9 ภูมิภาค ได้แก่ ภาคเหนือตอนบน ภาคเหนือตอนล่าง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ภาคกลางตอนบน ภาคกลางตอนล่าง ภาคตะวันออก ภาคใต้ตอนบน และภาคใต้ตอนล่าง และกลุ่มอาชีพ ที่กำหนดโดยกรมแรงงาน ได้แก่ 1) อาชีพการผลิตในงานอุตสาหกรรมและหัตถกรรม 2) อาชีพเกษตรกรรม ได้แก่ เลี้ยงสัตว์ ทำไร่ ทำสวน ทำนา 3) อาชีพในงานพาณิชยกรรม ได้แก่ ค้าขายสินค้า บริการ 4) ผู้ประกอบการ คนกลาง หรือรับจ้างอิสระ 5) อาชีพทางการศึกษาและพัฒนา และ 6) กลุ่มนักบวชและกลุ่มที่ไม่ประกอบอาชีพด้วย รวม 6 กลุ่ม ใน 9 ภูมิภาค

4.3 ประเด็นที่ศึกษา ประกอบด้วย 3 ประเด็น ได้แก่

- 4.3.1. รูปแบบในการจัดการศึกษาต่อเนื่องของสถาบันอุดมศึกษา
- 4.3.2. ความต้องการในการศึกษาต่อเนื่องของบุคคลวัยผู้ใหญ่ที่อยู่นอกระบบการศึกษา

4.3.3. แนวทางที่เหมาะสมในการจัดการศึกษาต่อเนื่องสำหรับสถาบันอุดมศึกษา
ทฤษฎีแนวคิด สมมติฐาน และ/หรือกรอบแนวคิดการวิจัย
ทฤษฎีแนวคิด ได้แก่ การศึกษาตลอดชีวิต การศึกษาผู้ใหญ่ การศึกษาต่อเนื่อง การอุดมศึกษา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาต่อเนื่องของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยและต่างประเทศ

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อความเข้าใจในการศึกษาร่วมกันจึงได้กำหนดคำสำคัญที่เกี่ยวข้องดังนี้

5.1 การศึกษาต่อเนื่อง หมายถึง การศึกษาที่จัดขึ้นจากความต้องการและความจำเป็นของบุคคลต่อไปจากการศึกษาขั้นพื้นฐานและอุดมศึกษา เพื่อให้โอกาสทางการศึกษาและส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ตอบสนองต่อการดำรงชีวิตของบุคคล

5.2 แนวทางการจัดการศึกษาต่อเนื่อง หมายถึง การวิเคราะห์ สังเคราะห์องค์ความรู้และรูปแบบด้านการศึกษาต่อเนื่อง ศึกษาสภาพ ความต้องการในการเรียนรู้ของผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายและความสามารถในการจัดการศึกษาต่อเนื่องขององค์กร เพื่อนำมาจัดทำข้อเสนอสู่การปฏิบัติโดยผ่านความเห็นชอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ

5.3 รูปแบบการจัดการศึกษาต่อเนื่อง หมายถึง กรอบแนวคิด ที่ได้จากการวิเคราะห์ สังเคราะห์องค์ความรู้ด้านการศึกษาต่อเนื่องและการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกรณีศึกษาต้นแบบ (Best Practice) เพื่อนำมากำหนดสู่การปฏิบัติในการศึกษาต่อเนื่อง

5.4 การจัดการศึกษาต่อเนื่อง หมายถึง การดำเนินการทางการศึกษาในระดับอุดมศึกษา สำหรับกลุ่มบุคคลที่ไม่ได้ลงทะเบียนเป็นนักศึกษาโดยครอบคลุมสภาพการจัดการศึกษาต่อเนื่อง ผู้เรียนกลุ่มเป้าหมาย นโยบาย แผน ยุทธศาสตร์ หลักการ แนวคิดในการจัดการศึกษา โครงสร้าง กลไก ระบบการจัดการ หลักสูตรหรือโครงการในการจัดการศึกษาต่อเนื่อง ลักษณะการจัดการเรียนการสอนและลักษณะของผู้สอน ระบบและทรัพยากรสนับสนุนการจัดการศึกษาต่อเนื่อง และประเด็นที่เกี่ยวข้อง

5.5 สภาพการจัดการศึกษาต่อเนื่อง หมายถึง ปรากฏการณ์ บริบท และสภาพทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และสิ่งแวดล้อม ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางการศึกษาในระดับอุดมศึกษา เพื่อกลุ่มบุคคลที่ไม่ได้ลงทะเบียนเป็นนักศึกษา

5.6 นโยบาย แผน ยุทธศาสตร์ หมายถึง การกำหนดทิศทาง เป้าหมาย และกลวิธีในการดำเนินการทางการศึกษาต่อเนื่องในระดับอุดมศึกษา

5.7 แนวคิดในการจัดการศึกษา หมายถึง แก่น สาระที่สำคัญเพื่อเป็นกรอบในการดำเนินการทางการศึกษาต่อเนื่องในระดับอุดมศึกษา

5.8 โครงสร้าง กลไก ระบบการจัดการ หมายถึง กรอบ หรือแผนภูมิเพื่อกำหนดระดับที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนในการดำเนินการทางการศึกษาต่อเนื่องในระดับอุดมศึกษา

5.9 หลักสูตรหรือโครงการในการจัดการศึกษาต่อเนื่อง หมายถึง เป้าหมาย วัตถุประสงค์ สาระเนื้อหา วิธีการจัดการเรียนการสอน สื่อ และการประเมินผลในการดำเนินการทางการศึกษาต่อเนื่องในระดับอุดมศึกษา

5.10 การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การดำเนินการจัดการเรียนรู้ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน โดยผ่านขั้นตอนที่กำหนดตามความต้องการของผู้เรียนสู่เป้าหมายที่วางไว้ในการศึกษาต่อเนื่อง

5.11 ผู้สอน หมายถึง ผู้อำนวยการความสะดวกในการเรียนรู้ โดยผ่านขั้นตอนที่กำหนดตามความต้องการของผู้เรียนสู่เป้าหมายที่วางไว้ในการศึกษาต่อเนื่อง

5.12 ผู้เรียน หมายถึง บุคคลวัยผู้ใหญ่ที่ไม่ได้ลงทะเบียนเป็นนักศึกษาของสถาบันในระดับอุดมศึกษา และมีความต้องการในการศึกษาต่อเนื่อง

5.13 ระบบและทรัพยากรสนับสนุน หมายถึง สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ บุคลากร และแหล่งเรียนรู้ ตลอดจนงบประมาณ และสวัสดิการ ที่ส่งเสริมการจัดการศึกษาต่อเนื่อง

5.14 สถาบันอุดมศึกษา หมายถึง หน่วยงานที่จัดการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า ตามแนวทางที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด และมีการดำเนินงานเพื่อจัดการศึกษาต่อเนื่อง

6. ประโยชน์ที่จะได้รับ

6.1 ส่งเสริมนโยบายยุทธศาสตร์การศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสู่สังคมฐานความรู้

6.2 นำผลการวิจัยของการจัดการศึกษาต่อเนื่องไปใช้ในหน่วยงานที่กำหนดนโยบายและการประกันคุณภาพ เช่น กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สภาการศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ เป็นต้น

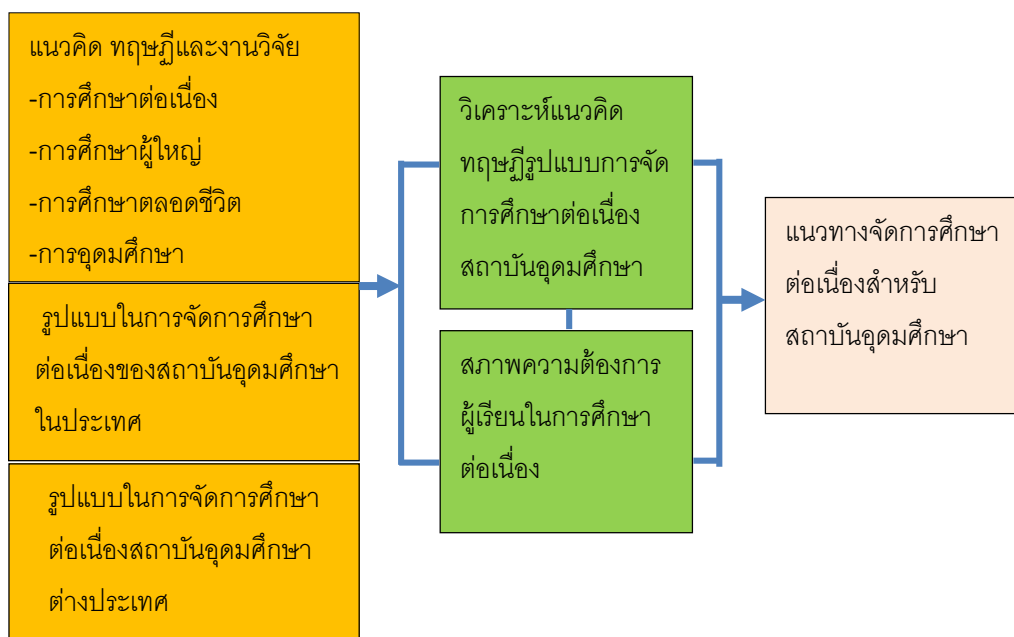
6.3 นำผลการวิจัยของการจัดการศึกษาต่อเนื่อง ไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตร หรือการจัดการเรียนการสอนระดับภาควิชา คณะของมหาวิทยาลัยศิลปากร หรือมหาวิทยาลัยที่สนใจ

6.4 ใช้ผลการวิจัยในการจัดการศึกษาต่อเนื่อง เพื่อเป็นแนวทางส่งเสริมการจัดการศึกษาของท้องถิ่น และขยายโอกาสทางการศึกษาแก่ผู้ใหญ่ที่อยู่นอกระบบการศึกษา

6.5 สนับสนุนมหาวิทยาลัยศิลปากรในการพัฒนาเป็นมหาวิทยาลัยสร้างสรรค์และแหล่งเรียนรู้ที่ใช้ชุมชนเป็นฐานการเรียนรู้และพัฒนา

7 . กรอบแนวคิดในการวิจัย

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีการทบทวนการจัดการศึกษาผู้ใหญ่ การศึกษาต่อเนื่อง และการอุดมศึกษาทั้งในประเทศ และต่างประเทศเพื่อเสนอแนวทางการจัดการศึกษาต่อเนื่องสำหรับอุดมศึกษาที่เหมาะสม

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดแนวทางการจัดการศึกษาต่อเนื่องสำหรับสถาบันอุดมศึกษา